

Žalobkyně se omluvila z nařízeného ústního jednání, omluvila též svoji právní zástupkyni a v písemném vyjádření poukázala na ust. § 585, odst. 2) a 3) obč. zák. Z dohody o narovnání pak vyplývá zánik původního závazku k 31.12.2008 a vznik nově sjednaného závazku ve výši Kč 400.000,--, když dohoda neobsahovala žádnou rozvazovací či odkládací podmínku.

Při ústním jednání zjistil soud z dohody o narovnání z 31.12.2008, že nebyl zpochybněn závazek pozdějšího dlužníka vůči žalobkyni v celkové výši Kč 1.400.000,-- a strany se dohodly o narovnání vzájemných práv a závazků tak, že dlužník na úplné vyrovnání shora uvedeného závazku zaplatí částku Kč 400.000,--, a to jednorázovou platbou do 30.06.2009. V čl. 3.1. dohody je uvedeno, že zaplacením částky Kč 400.000,-- jsou vypořádána veškerá práva a závazky mezi smluvními stranami existující ke dni 31.12.2008. Splněním tohoto závazku je tedy nahrazen závazek dlužníka vyčíslený v původní výši.

Z dalšího dokladu připojeného k žalobě – počítačové sjetiny závazků a pohledávek, datované 26.02.2009, zjistil soud, že celkový závazek dlužníka vůči žalobkyni je vyčíslen částkou Kč 1.400.000,--.

Žalovaná k této listině namítla, že je datována až dnem 26.02.2009, tedy po datu dohody o narovnání a odkázala dále na přílohu dlužníka k insolvenčnímu návrhu – doplnění z 27.01.2009, ze které vyplývá rovněž původní závazek ve výši Kč 1.400.000,-- a nikoliv nový závazek ve výši Kč 400.000,--.

Po posouzení těchto dokladů s přihlédnutím k argumentaci stran v návrhu a ve vyjádření k návrhu, dospěl soud k závěru, že žalobu nutno zamítnout. Pojmovým znakem dohody o narovnání dle § 585 obč. zák. je úprava práv, která jsou mezi účastníky sporná nebo pochybná. Tato pojmová náležitost vyplývá i z textu ust. §§ 586, 587 obč. zák. Z dohody o narovnání však v nejmenším nevyplývá, že by původní závazek nynějšího dlužníka v celkové výši Kč 1.400.000,--, či jeho část byl jakkoliv sporný. Dohoda o narovnání v tomto ohledu spíše obchází ust. § 570 obč. zák. o privativní novaci, která nepředpokládá spornost původního závazku. Dalším pojmovým znakem dohody dle § 585, odst. 3) obč. zák. je nahrazení dosavadního závazku závazkem, který vyplývá z narovnání. Účastníci dohody o narovnání však v čl. 3.1. zpochybnili tento zákonný dopad formulací „Splněním závazku uvedeného v čl. 2.2. této dohody je tedy nahrazen závazek dlužníka vůči věřiteli uvedený v čl. 2.1. této dohody.“ Jinými slovy teprve uhrazením částky Kč 400.000,-- do 30.06.2009 dle čl. 3.2. dohody by dosavadní závazek byl nahrazen závazkem novým. V tomto smyslu lze pak pokládat toto ujednání a tím celou dohodu o narovnání za neplatnou pro rozpor s ust. § 37, odst. 1) obč. zák. a § 39 obč. zák. Shora uvedené ujednání v čl. 3.1. dohody je nesrozumitelné, resp. přinejmenším obchází ust. § 39 obč. zák. Dohoda o narovnání je datována 31.12.2008 a již 05.01.2009 jediný jednatel podal insolvenční návrh, přičemž i v jeho doplnění doručeném soudem 27.01.2009 nadále vykazoval v položce závazků (promlčených) původní výši závazku, tj. Kč 1.400.000,--.

Soud tedy žalobu zamítl, a protože ve sporu úspěšná žalovaná náhradu nákladů řízení neúčtovala, vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, do 15 dnů ode dne doručení, prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Plzni
dne 24.11.2009

Za správnost vyhotovení:
Lucie Smékalová

JUDr. Josef Střeščík, v.r.
samosoudce